

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΕΘΝΕΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Εν Ἑλλάδι . . . Δρ. ν. 3 —
Εν τῇ ἀλλοδαπῇ „ „ 3:50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν 15
29—Γραφείον ὁδ. Βουλῆς—29

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΓΑΠΗ

Ἐάν ταῖς γλώσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἢ ἥων ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον, καὶ ἐάν ἔχω προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐάν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὅρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμι, καὶ ἐάν ψωμίζω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐάν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθῶμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι.

Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακὸν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ, πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει, εἴτε δὲ προφητεῖται, καταργηθήσονται· εἴτε γλώσσαι, παύσονται· εἴτε γνῶσις, καταργηθήσεται· ἐκ μέρους γὰρ γινώσκουμεν, καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν· ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται, ὅτε ἤμην νήπιος, ὡς νήπιος ἐλάλουν, ὡς νήπιος ἐφρόνουν, ὡς νήπιος ἐλογιζόμην· ὅτε δὲ γέγονα ἀνὴρ, κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου, βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην· νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη.

Ἀπόστ. ΠΑΥΛΟΣ.

ΦΡΙΤΙΟΦ

Σκαρδιναυικὴ παράδοσις

(Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 8).

Οἱ λόγοι οὗτοι ἀπέσπασαν τὸν νέον τῶν ρεμβά-

σμων του· ἐξέπλευσε, διήλθε τὸν ρύακα καὶ εὔρε τοὺς ἡγεμόνας προεδρεύοντας τῆς συνελεύσεως τοῦ λαοῦ ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Βήλη. Ὁ Φριτιόφ προχωρεῖ καὶ ἐν φωνῇ ἠχηρᾷ. «—Ἡγεμόνες, λέγει, ἀπευθύνω ἡμῖν τὴν ἐξῆς αἴτησιν. Ἀγαπῶ τὴν νεαρὰν Ἰνγεβόργην· δότε μοί τιν· ἡ ἔνωσις αὕτη εἶναι σύμφωνος καὶ μετὰ τὴν θέλησιν τοῦ Βήλη. Ἄλλως θὰ ἄφινεν οὗτος αὐτὴν νὰ συναυξάνῃ μετ' ἐμοῦ παρὰ τῷ Χίλδιγκ, ὡς δύο δένδρα ὧν οἱ κλῆνοι συνδέονται ἄχρις ὅτου ἡ θεία Freya συνδέσει τὰς κορυφὰς τῶν διὰ χρυσῶν νημάτων.

«Ὁ πατήρ μου δὲν ἦτο οὔτε βασιλεὺς οὔτε ἡγεμὼν καὶ ἐν τούτοις τὸ ὄνομά του ἐγένετο γνωστὸν παρ' ἅπασιν τοῖς ὑπηκόοις· καὶ ρουνικαὶ γραφαὶ ἐπὶ ἀπείρων κεχαραγμέναι βράχων, μαρτυροῦσι περὶ τῶν κατορθωμάτων του.

«Ἐάν ἤθελον ἡδυνάμην ν' ἀποκτήσω βασιλείαν καὶ ἄπειρα πλοῦτη, ἀλλὰ προτιμῶ νὰ ζῶ ἐν τῇ πατρίδι μου, ὧν τὸ στήριγμα τοῦ θρόνου καὶ ὁ προστάτης τοῦ πτωχοῦ. Κοιμώμενος ἐν τῷ λοφίσκῳ τούτῳ, ὁ Βήλη ἀκροᾶται τῆς αἰτήσεώς μου καὶ θὰ σὰς ἰκέτευε μετ' ἐμοῦ εἰς συγκατάνευσιν, ἂν ἡδύνατο νὰ ὁμιλήσῃ.

Ἐγείρεται ὁ Ἐλγ καί· «ὁ υἱός, λέγει, τοῦ χωρικοῦ δὲν εἶναι ἄξιος οὐζύγος τῆς ἀδελφῆς ἡμῶν. Τῇ θυγατρὶ τοῦ βασιλέως πρέπει υἱὸς βασιλέως. Ἐμοὶ μόνῳ ἀνετίθη ἡ προστασία τοῦ βασιλείου· πλὴν ἂν εὐαρεσθῇ καὶ σὺ νὰ ἦσαι ἐκ τῶν ἀνθρώπων μου, ἰδοὺ μένει ἔτι θέσις ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ μου κενή, ἣν δύναμαι, νὰ διαθέσω πρὸς χάριν σου.»

«—Ἀνθρώπος σου; ἐπανέλαβεν ὁ Φριτιόφ γελῶν· ὦ! ὅχι βεβαίως. Θὰ ἦμαι ἄνθρωπος τοῦ πατρὸς μου καὶ μόνου.

«Δαμπρόν μου ξίφος ἐξελθε τῆς ἀργυρᾶς σου θήκης· βεβαίως δὲν θέλεις ὑποφέρει τὴν ὕβριν ταύτην. Ἐλθέ Ἀγκορβάδελ σὺ εἶσαι παλαιόθεν εὐγενής! Καὶ ἐάν

δὲ τόπος οὗτος δὲν ἦτο ἱερός θὰ ἔβλεπε πολλὰ παράδοξα· οὐχ ἦτον ἀρκεῖ πρὸς τὸ παρὸν νὰ φανῇ ἡ ἀξία σου.»

Καὶ δι' ἐνὸς μόνου κτυπήματος χωρίζει εἰς δύο τὸ χρυσὸν ψέλλιον τοῦ Ἐλγ, ἀνηρτημένον ἐπὶ τινος κλάδου τοῦ δένδρου.

«—Πολὺ καλὰ, ξίφος μου· ἦδη δὲ μὴ χάνε καιρόν· κρυφθῆτω ἡ ἀπαστράπτουσα λεπίς σου καὶ ἔλθε σκεψώμεθα ἐκδίκησιν τινα, ἐνὸς τὰ ζοφώδη κύματα μᾶς ὠθοῦσιν οἴκαδε!»

Ἀς μεταβῶμεν ἦδη παρὰ τῷ βασιλεῖ Ῥίγκ, διασήμῳ ἐν τῷ Βορρά· εὐσεβεῖ ὡς τὸν Βαλδοῦρ καὶ σοφῷ ὡς τὸν Μίμερ. Ἀπομακρύνει τῆς τραπέζης τὴν χρυσὴν ἔδραν τοῦ θὰ ὀμιλήσῃ· ἰδοὺ οἱ σκάλδοι καὶ οἱ ἐν τοῖς ὄπλοις σύντροφοὶ τοῦ ἐγείρονται ὅπως ἀκροασθῶσιν αὐτοῦ. Ἦτο ἡγεμὼν δίκαιος φιλῶν τὴν ἀρετὴν. Ὅλοι ἔζων ὑπὸ τὸ σκῆπτρόν του εὐτυχεῖς καὶ ἐδίδον ἐλευθέρως γνῶμην ἐν τῇ συνελεύσει τοῦ λαοῦ.

«—Πρὸ χρόνου, ἤρξατο λέγων, ἡ σύνευνός μου ἐπορεύθη, ὅπως ζήσῃ παρὰ τῇ Freya ἄνω τῶν νεφελῶν, ἐν ᾧ δὲ τάφος τῆς ὀφιοῦται παρ' ἡμῖν. Οὐδέποτε εὐρήσῃ σὺζυγον ὁμοίαν αὐτῆς· πλὴν, ὅτε θρόνος καὶ ὁ τόπος αἰτοῦσι βασιλίσσαν, τὰ δὲ τέκνα μου μητέρα. Ὁ βασιλεὺς Βήλη μὲ ἐπεσκέφθη ἄλλοτε φερόμενος ὑπὸ τῶν ἀνέμων τῆς μεσημβρίας· οὗτος ἀφῆκε θυγατέρα· αὕτη θέλει εἶσθαι καλὴ διὰ σὺζυγός μου. Εἶναι τρυφερά ὡς κάλαμος καὶ εὐρωστος ὡς ῥόδον.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι εἶναι νέα καὶ ἡ νεότης κλίνει πρὸς τὴν νεότητα, ἐν ᾧ ἐγὼ διηλθον ἦδη τὸ θέρος τοῦ βίου καὶ τὸ φθινόπωρον ἐλεύκανε τὴν κώμην μου. Ἀλλ' ἐὰν ἀρκεῖ διὰ τὴν εὐτυχίαν τῆς νεαρᾶς ἡγεμονίδος ἀνὴρ χρηστὸς ἔστω καὶ λευκόθρηξ· καὶ ἐὰν αὕτη θέλῃ νὰ υἱοθετήσῃ τὰ ὄρφανά μου, τὸ φθινόπωρον θέλει προσφέρει πεποιστότως τὸν θρόνον του εἰς τὸ ἔαρ. Λάβετε μεθ' ἡμῶν ἐν τοῖς δρυῖνοις κιθωτίοις σας κοσμήματα καὶ χρυσὸν δι' αὐτήν· σεῖς δὲ σκάλδας λάβετε μεθ' ἡμῶν τὰς κινύρας καὶ ἀκούθησάτε τοὺς πρέσβεις μου.

Οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ Ῥίγκ ἐφάνησαν μετ' οὐ πολὺ ἐν τῇ αὐλῇ τῶν υἱῶν τοῦ Βήλη καὶ μετὰ τριήμερον ἑορτὴν ἐζήτησαν τὴν ἀπάντησιν τοῦ βασιλέως. Ὁ Ἐλγ ἔθυσεν ἱέρακα καὶ ἵππον ἐν τῷ ἄλσει, ἐρωτῶν τοὺς θεοὺς· πλὴν εἰς μάτην· οὐδ' ἐν σημείον ἐφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἐνεκα δὲ τούτου ἠναγκάσθη νὰ ἀπαντήσῃ ἀποφατικῶς, καθ' ὅσον δὲν ἐλάμβανε τὴν συγκατάθεσιν τῶν θεῶν. Ὁ δὲ Ἰλφθὰν ἤρξατο γελῶν ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει τῶν πρέσβων. «Τί κρίμα, ἔλεγε, νὰ μὴ λάβῃ τὸν κόπον νὰ ἔλθῃ αὐτοπροσώπως ὁ φαίδλευκος βασιλεὺς! Ὁ ἀγαθὸς ἐκεῖνος γέρον! θὰ τὸν ἐλάμβανον εἰς τοὺς βραχιονάς μου διὰ νὰ τὸν ἀναβιβάσω ἐπὶ τοῦ ἵππου του!» Ὅτε δὲ Ῥίγκ ἔμαθε ταῦτα δὲν ἀπήντησεν εἰς ταῦτα τὰς λέξεις. «Θὰ ἴδῃτε τὸν φαιογένειον, θὰ ἔλθῃ καθ' ἑν ὥραν δὲν θὰ τὸν ἀναμέγετε» καὶ ἤρξατο πάραυτα προπαρascουα-

ζόμενος διὰ τὴν ἐπίθεσιν. Οἱ ὑποτελεῖς τοῦ ἀφικνουῦντο σωρηδὸν πανταχόθεν, διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης.

Ἐν τούτοις ὁ Ἐλγ ἐσκέφθη· «Ὁ Ῥίγκ εἶναι ἰσχυρὸς καὶ τὸ αἷμα θὰ ρεῦσῃ· θὰ κλείσω ὅθεν τὴν ἀδελφὴν μου εἰς τὸν ἱερόν περιβόλον τοῦ Βαλδοῦρ μακρὰν τῶν ἀνθρωπίνων ὀμμάτων.» Καὶ ἰδοὺ ἡ πτωχὴ νεᾶνις καταδικασμένη εἰς ἀπόλειαν τῆς γλυκείας ἐλευθερίας. Διασκεδάσει κεντῶσα τὸν χρυσὸν μετὰ τῆς μετὰξῆς· καὶ ἐν ὧσιν κεντᾷ, θερμὰ δάκρυα πίπτουσιν ἐπὶ τῶν δακτύλων τῆς καὶ ποικίλλουσι τὸ κέντημα, ὡς τὸ ῥοδόχρουν, τὸ ὅποιον ποικίλλει τὰς παρειάς τοῦ λαρίου.

Ἀλλὰ τί ἐγένετο ὁ Φριτιόφ; ἐπέστρεψεν εἰς τὰς κτήσεις του. Ἐκεῖ τοῦλάχιστον εὗρεν αὐτὸν ὁ Χίλδιγκ παίζοντα μετὰ τοῦ Βιδόρου τὸ ζατρίκιον, ἐπὶ ἀβακίου ἔχοντος χρυσοῦς καὶ ἀργυροῦς πεσσούς, ὅτε τὸν ἐζήτηε, ὅπως ἐκπληρώσῃ παρ' αὐτῷ βασιλικὴν ἐντελή. «—Καλῶς ἤλθετε εἶπεν ὁ νεανίας εἰς τὸν γέροντα καθίσατε ἐπὶ τῆς ἔδρας τῆς τιμῆς, κενοῦντες ἡσυχῶς τὸ βονάσκον κέρας, ἐπιτρέποντες δ' ἡμῖν τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ παιγνίου ὁμῶν.

«Ἐρχομαι, ἀπήντησεν ὁ Χίλδιγκ ἐκ μέρους τῶν υἱῶν τοῦ Βήλη, ὅπως προσπαθῶ νὰ σὲ καταπαύνω· ἡ ἐπαπειλουμένη πατρίς ἔχει ἀνάγκην τῶν βραχιόνων σου.»

«—Echecauroi!, ἀνακράζει ὁ Φριτιόφ, Βιδόν, πλὴν ὑπάρχει ἔτι τρόπος σωτηρίας.»

«—Τίέ μου, μὴ νομίσης, λέγει αὐτῷ ὁ Χίλδιγκ ὅτι εὐδοκίμει τις διὰ τῆς ὑπερφηανείας, ἀκουσον τοῦ γέροντος Χίλδιγκ· φοβοῦ τὰς πτέρυγας τῶν βασιλικῶν ἀετιδίων· εἶναι μὲν ἀσθενέστερος τοῦ Ῥίγκ, ἀλλ' ἰσχυρότερός σου.

«—Βιδόν, ἐπαναλαμβάνει ὁ Φριτιόφ, ἐνόμισας ὅτι θὰ κερδήσῃς τὸν πύργόν μου, ἀλλ' ἡσύχαζε θέλω σοὶ ἀντισταθῇ.

Ὁ δὲ Χίλδιγκ. «Ἡ Ἰνγεβόργη μονήρης ἐν τῷ ναῷ τοῦ Βαλδοῦρ διέρχεται τὰς ἡμέρας τῆς κλαίουσα. Τοῦλάχιστον τὰ δάκρυα τῶν ὥραιων ἐκείνων κυανῶν ὀφθαλμῶν δὲν σὲ συγκινοῦσιν;»

«—Ἀναφέρω τὴν Ἰνγεβόργην· διότι γνωρίζεις, ὅτι ἡγαπώμεθα ἐκ παιδῶν ἔτι μετ' αὐτῆς, εἶπεν ὁ Φριτιόφ, ὡς ἐν ἀνείρῳ. Πλὸν ἡσύχαζον ἡγάπησα καὶ ἀγαπῶ αὐτὴν ὑπὲρ πᾶν ἄλλο καὶ διὰ τοῦτο θέλω σώσει αὐτὴν οἷόςθ' ὅποτε καὶ ἂν ἐπικεῖται κίνδυνος.

«—Α! εἶπεν ὁ Φίλδιγκ, δὲν θὰ τύχῃ οὐδὲ στιγμῆς ἀκροάσεως; καὶ εἶναι πρέπον λοιπὸν νὰ ἀναχωρήσῃ ὁ γέρον φίλος σου ἄνευ ἀπαντήσεως, διότι τὸ παιγνίδιον αὐτὸ τῶν πλαγγόνων δὲν θὰ τελειώσῃ ποτέ;»

Ἐκ τῶν λόγων τούτων ὀρμηθεὶς ὁ Φριτιόφ ἐγείρεται· θέτει τὴν χεῖρα πρὸς ἐπὶ τῆς τοῦ σεβαστοῦ φίλου του καί· «—Πάτερ, τῷ λέγει, ὅτι ἂν ἀκούσῃς εἶναι ἀπόρροια μεμελετημένης σκέψεως. Εἰπέ εἰς τὸν Ἐλγ ὅτι προσέβαλε καιρῶς τὴν φιλοτιμίαν μου· οὐ-

καὶ ἐπὶ τῇ νύκτι αὐτὴν εἶς ἀπεσταλτοὶ τῶν ἡγετῶν ἦλθον

«δεις πλέον μας συνδέει μετ' αὐτοῦ φιλίας δεσμός και οὐδέποτε θέλω γίνεαι ἀνθρωπός του.» (ἀκολουθεῖ.)

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΑΒΡΑΑΜ ΔΙΓΚΟΛΝ

Οἱ μικροὶ ἀναγνώσται τῆς «Ἀθηναΐδος» θέλουσι σήμερον ἀναγνώσει τὴν βιογραφίαν τοῦ εὐεργέτου τῆς ἀνθρωπότητος, Ἀβραάμ Δίγκολν, δευτέραν ἐν τῇ σειρά, κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν μας. Ὁ ἀνὴρ οὗτος καίτοι καταγόμενος ἐξ οἰκογενείας γεωγικῆς, ἀνῆλθεν εἰς τὰ ὑπάτα ἀξιώματα τῶν Ἡνωμένων τῆς Ἀμερικῆς Πολιτειῶν, δι' οὐδὲν ἄλλο προτέρημα αὐτοῦ ἢ διὰ τὴν εὐσέβειαν, δραστηριότητα και φιλοπονίαν, ἐδοξάσθη δὲ δι' οὐδὲν ἄλλο ἢ διότι ἐγένετο θύμα τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης. Ἄν ὑπῆρξε ποτὲ μάρτυς ὑπὲρ τῆς καταργήσεως τῆς δουλείας, οὗτος ἦν ὁ Ἀβραάμ Δίγκολν.

Ἐγεννήθη τῇ 12 Φεβρουαρίου 1809 ἐν τῇ Πολιτεῖᾳ τῆς Κεντούκης· ἀλλὰ τῆς πολιτείας ταύτης συνταχθείσης μετὰ τῶν ὑποστηρίζοντων τὴν δουλείαν, οἱ γονεῖς του, φρονούντες τὴν δουλείαν ὡς μέγα ἀμάρτημα, ἀπῆλθον τῷ 1816 εἰς τὰς περιοχὰς τῆς Ἰνδιάνης, προτιμῶντες μᾶλλον τὰς περιπετείας και τὰς στερήσεις τοῦ βίου τῶν ἀποίκων, τῶν ἐκ τῶν ὀργανισμένων δουλοκρατικῶν χωρίων παρεχομένων μέσων. Ἐνταῦθα ἐπὶ δέκα περίπου ἔτη διήλθε τὸν βίον αὐτοῦ ὁ μικρὸς Ἀβραάμ φέρον τὴν ἀξίην, καθαρίζων τὰ δάση και βοηθῶν τὸν πατέρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἄγρῳ. Ἐνίστε δὲ και ἐδιδάσκετο ὑπὸ τινος γείτονος, Ἐξελκαλουμένου, τὴν ἀνάγνωσιν και τὴν γραφὴν, δηλ. τὰς γνώσεις αἱ μόναι εἶχε και ὁ διδάσκαλος. Ἡ παρατιθεμένη εἰκὼν παριστᾷ τὸν μικρὸν Ἀβρ. προπεμπόμενον εἰς τὸ σχολεῖον ὑπὸ τῆς μητρὸς, τοῦ πατρὸς και τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

Σύνολος ὁ χρόνος καθ' ὃν ὁ ἀνὴρ οὗτος ἐδιδάχθη ἐν τοῖς σχολείοις καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸν βίον, δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἔτος. Ἡ δὲ οἰκογενειακὴ βιβλιοθήκη συνίστατο ἥδη ἐξ ἐνός ἀλφαριθμητικοῦ, μιᾶς κατηχήσεως και τῶν Ἀγίων Γραφῶν. Τὴν ἑλλειψίν ὁμοῦ βιβλίων ἀνεπλήρου ἡ εὐσέβεια τῆς μητρὸς, ἡ ἐγκράτεια, ἡ φιλοπονία και ἡ τιμιότης τοῦ πατρὸς. Οἱ γονεῖς αὐτοῦ τῶνόντι, φρονούντες, ὅτι ὁ ἀκέραιος χαρακτήρ εἶναι πολυτιμώτερος τῶν γνώσεων, ὅτι δὲ οὗτος ἀποκίτᾳται και ἄνευ βιβλίων, ἤρξαντο νὰ ἐνσπερίωσι τῇ τρυφερᾷ καρδίᾳ τοῦ μικροῦ Ἀβρ. τὸ αἶσθημα τῆς αὐταπαρνήσεως, ν' ἀγαπᾷ δηλ. τὸν πλησίον του ὡς ἑαυτὸν και τὸν Θεὸν πλειότερον ἑαυτοῦ, ἐκ τούτου ἐξαρτωμένης οὐ μόνον τῆς χρησιμότητος, ἀλλὰ και τῆς εὐτυχίας του. Τὰ δύο σήμερον, παρὰ πάσης ἀμερικανικῆς καρδίας λατρευόμενα ἐξαίρετικῶς πρόσωπα, τὸ μὲν ὡς ὁ πατὴρ, οὕτως εἰπεῖν, τὸ δὲ ὡς ὁ σωτὴρ, τῆς αξιοθαυμάστου ἐκείνης δημοκρατίας, εἶναι ὁ

Γεώργιος Οὐάσιγκτων και ὁ Ἀβραάμ Δίγκολν. Ἀμφότεροι οὗτοι εἰσὶν υἱοὶ γεωργῶν, ἀμφότεροι αὐτοδίδακτοι, ἀλλὰ και ἀμφότεροι τέκνα εὐσεβῶν μητέρων.

Ἐξ Ἰνδιάνης ἡ οἰκογένεια Δίγκολν μετέβη εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ἰλλινόης, ἔνθα και πάλιν ὁ μικρὸς Ἀβραάμ, συνέδραμε τὸν πατέρα αὐτοῦ, ὅπως σχίζῃ δοκοὺς εἰς κατασκευὴν τῆς κατοικίας τῶν και εἰς περίφραξιν δέκα περίπου στρεμμάτων γῆς, ἐξ οὗ και Δοκοσχίστης ἐπεκλήθη. Ὅτε μετὰ ταῦτα ἐψηφίσθη ἐν τῇ συνελεύσει τῆς ἀντιδουλικῆς μερίδος, ὡς ὑποψήφιος Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας διὰ τὸ ἔτος 1860, μέλος τι τῆς συνελεύσεως, ἐζήτησε και ἔλαβε τὴν ἄδειαν, νὰ παρουσιάσῃ δύο ἐκ τῶν 3000 δοκῶν αἱς ὁ Ἀποικὸς Παῖς εἶχε πρὸ τριάκονταετίας σχίσει μετὰ τοῦ πατρὸς του.

Μεθ' ὅλας ὁμοῦ τὰς ἐργασίας του ὁ μικρὸς και πτωχὸς, ἀλλὰ φιλόπονος και φιλομαθὴς Ἀβραάμ, εὗρισκε καιρὸν και νὰ σπουδάζῃ ἰδιαιτέρως, δανειζόμενος παρὰ τῶν φίλων και γειτόνων, ὅσα παρ' αὐτοῖς εὕρισκοντο βιβλία, διδάσκων αὐτὸς ἑαυτὸν, διδ. και αὐτοδίδακτος ἐκαλεῖτο, καθότι ἐξεπαιδεύετο ἄνευ διδασκαλίας, ἠύξανε τὰς γνώσεις του ἄνευ βιβλίων και ἀνεπτύσσετο ἐν γένει μακρὰν τῶν σχολείων. Περὶ τὸ 19ον ἔτος τῆς ἡλικίας του εἶχεν αὐξήσει τὴν βιβλιοθήκην του κατὰ τρία ἔτερα συγγράμματα, τοὺς «Μύθους τοῦ Αἰσώπου», τὸν «Βίον τοῦ Φραγκλίνου» και τοὺς «Παραλλήλους βίους» τοῦ Πλουτάρχου. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, ἐπιθυμῶν ν' αὐξήσῃ τὸ στάδιόν του, προσεκολλήθη παρὰ τινι μικρεμπορῷ ἐν τῇ κωμοπόλει New Salem, ὃν συνέδραμε νὰ κατασκευάσῃ σχεδίαν, ἐφ' ἧς μετεβίβαζεν εἰς Νέαν Ὀρλεάνην προϊόντα, λαμβάνων περὶ τὰς 50 δραχμὰς κατὰ μῆνα. Ὁ πλοῦς ἦτον ἐπίπονος και ἐπικίνδυνος, διότι ἦν ἐκτεθειμένος, οὐ μόνον εἰς τοὺς ἀνέμους και τοὺς ὄμβρους, ἀλλὰ και εἰς τοὺς ἐνεδρυσόντας παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ ληστὰς. Ἀλλ' ὁ νεαρὸς ἡμῶν λεμβούχος, ἦτον οὐ μόνον φιλομαθὴς, ἀλλὰ και γενναῖος. Ὅτε ἐπτά μαῦροι δούλοι ἀνέλαβον νὰ ληστεύσωσι τὸ φορτίον και νὰ φονεύσωσι τὸν Ἀβραάμ, τοὺς μὲν τέσσαρας, ἔρριπεν εἰς τὴν θάλασσαν, τὸν ἕνα συνέλαβε και τοὺς λοιποὺς ἠνάγκασε νὰ φύγωσιν. Ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐκδρομῆς ταύτης, τοσοῦτον εὐχαρίστησε τὸν κύριον τοῦ Ἀβραάμ, ὥστε ἠδόκησε νὰ παραλάβῃ αὐτὸν ὡς ὑπάλληλον ἐν τῷ καταστήματί του.

Ἦδη ὁ χρόνος πρὸς μελέτην ἠύξανεν και τὰ μέσα πρὸς ἀνάπτυξιν ἐπίσης ἐπολλαπλασιάζοντο, διότι πρὸς ταῖς νυκτεριναῖς σπουδαῖς του προσετέθη και ἡ τῶν ἐφημερίδων ἀνάγνωσις, και αἱ ἐκ τῶν περὶ πολιτικῶν συζητήσεων προερχόμεναι πολιτικαὶ γνώσεις, οὕτω δὲ ἐτέθησαν αἱ πρῶται βάσεις τῶν γνώσεων αὐτοῦ περὶ τὰ νομικά.

(ἀκολουθεῖ.)